

ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΤΗΝΟΥ

Αρ. Τεύχους 3

Δεκέμβριος 2019

*Του Κύκλου τα γυρίσματα, που ανεβοκατεβαίνουν,
και του Τροχού, που ώρες ψηλά κι ώρες στα βάθη πηγαίνουν...*

Δράσεις και Δραστηριότητες του Σχολείου

Στις **3 Δεκεμβρίου**, ημέρα Τρίτη, οι μαθητές παρακολούθησαν στο Πνευματικό Κέντρο Ευαγγελιστρίας την ιδιαίτερα συγκινητική ταινία "Temple Grandin", μια ταινία σχετικά με τον αυτισμό, στα πλαίσια της Παγκόσμιας Ημέρας Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες.

Την Παρασκευή, **6 Δεκεμβρίου**, οι μαθητές της Γ' Γυμνασίου συνόδευσαν την εικόνα του Αγίου Νικολάου στην καθιερωμένη λιτανεία στα στενά της Πόλης μας.

Την Δευτέρα, **9 Δεκεμβρίου**, πραγματοποιήθηκε ο δεύτερος σχολικός περίπατος στην παραλία του Άγιου Φωκά.

Την Κυριακή, **15 Δεκεμβρίου**, οι μαθητές της Γ' Γυμνασίου διοργάνωσαν υπό την καθοδήγηση της Καθηγήτριας Καλλιτεχνικών, Βιργινίας Κλαυδιανού, **Χριστουγεννιάτικο Παζάρι**, παρουσιάζοντας δικά τους έργα με μεγάλη επιτυχία. Το Παζάρι επαναλήφθηκε το Σάββατο, **21 Δεκεμβρίου**.

Στις **18 Δεκεμβρίου**, ημέρα Τετάρτη, το σχολείο μας σε συνεργασία με το Δημοτικό Σχολείο Πύργου Τήνου απέστειλε είδη σίτισης που συγκέντρωσαν στο «Χαμόγελο του Παιδιού». Η μεταφορά των τροφίμων στον προορισμό τους έγινε αφιλοκερδώς από τον Πρόεδρο του Συλλόγου Γονέων & Κηδεμόνων κο Βαγγέλη Μπον.

Την ίδια μέρα και οι τρεις τάξεις του Γυμνασίου μαζί με τους καθηγητές τους παρακολούθησαν την παράσταση του Θεάτρου Σκιών «Τα Χριστούγεννα του Καραγκιόζη», μια διασκευή του διηγήματος του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη «Τα Χριστούγεννα του Τεμπέλη», στο Πνευματικό Κέντρο Ευαγγελιστρίας από τον θίασο Θεάτρου Σκιών του Γυμνασίου Τήνου.

Δείτε όλη την παράσταση στον παρακάτω σύνδεσμο :
https://youtu.be/g8suRwFa_9E

Τη Δευτέρα, **23 Δεκεμβρίου**, έγινε ο καθιερωμένος εκκλησιασμός των μαθητών πριν από τα Χριστούγεννα. Ακολούθησε ομιλία του θεολόγου Αλέξανδρου Χατζίρη για το θαύμα της θείας Γεννήσεως προς όλους τους μαθητές. Καθηγητές και μαθητές μέσα σε κλίμα χαράς τραγούδησαν τα κάλαντα και ευχήθηκαν Καλές Γιορτές και καλή επάνοδο στο σχολείο το 2020.

Μαρίνα Βλαχάκη, Γ' 1

Νίκος Κορνάρος, Γ' 2

Γεγονότα που συνέβησαν στον κόσμο αυτόν τον μήνα – Δεκέμβριος

1 Δεκεμβρίου 1913

Η Ford Motor Company παρουσίαζε την πρώτη κινούμενη γραμμή συναρμολόγησης.
1913 : η Κρήτη προσαρτάται στην Ελλάδα.

2002 : δημιουργείται η Ελληνική Βικιπαίδεια.

2 Δεκεμβρίου 1970

Ο Νίκος Γκάλης κάνει την πρώτη του εμφάνιση επί ελληνικού εδάφους με την ομάδα του Άρη.

1982 : γίνεται η πρώτη εμφύτευση τεχνητής καρδιάς (Jarvic - 71) στον οδοντίατρο Μπάρνι Κλαρκ.

3 Δεκεμβρίου 1927

Κάνει πρεμιέρα της ταινίας «Φορώντας παντελόνια στον Φίλιπ», η πρώτη ταινία με τον Χοντρό και τον Λιγνό.

1973 : πρόγραμμα Παϊονήρ: ο Παϊονήρ 10 στέλνει τις πρώτες κοντινές φωτογραφίες του πλανήτη Δία.

9 Δεκεμβρίου 1979

Πιστοποιείται η εξάλειψη του ιού της ευλογιάς, καθιστώντας την ευλογία την πρώτη ανθρώπινη νόσο που οδηγήθηκε στην εξαφάνιση.

10 Δεκεμβρίου 1893

Ο Χαρίλαος Τρικούπης σε ομιλία στη Βουλή των Ελλήνων λέει τη φράση που έμεινε στην ιστορία ως «Δυστυχώς επτωχεύσαμεν».

1901 : απονέμονται τα πρώτα βραβεία Νόμπελ.

1963 : απονέμεται στον Γιώργο Σεφέρη το βραβείο Νόμπελ Λογοτεχνίας.

11 Δεκεμβρίου 1946

Ιδρύεται το Διεθνές Ταμείο Επείγουσας

Ανάγκης των Ηνωμένων Εθνών για τα Παιδιά (UNICEF).

12 Δεκεμβρίου 627

Ο βυζαντινός στρατός του αυτοκράτορα Ηρακλείου νικά τις περσικές δυνάμεις του Χοσρόη Β' στη μάχη της Νινευή.

14 Δεκεμβρίου 1903

Οι αδελφοί Ράιτ κάνουν την πρώτη τους προσπάθεια να πετάξουν με το Ράιτ Φλάιτερ στο Κίτυ Χωκ της Βόρειας Καρολίνας.

1911 : η ομάδα του Ρόαλντ Αμούντσεν αποτελούμενη από τον ίδιο και από τους Όλαφ Μγιαάλαντ, Χέλμερ

Χάνσεν, Σβέρε Χάσελ και Όσκαρ Βίστινγκ, γίνεται η πρώτη που φτάνει στο Νότιο Πόλο.

16 Δεκεμβρίου 1497

Ο Βάσκο ντα Γκάμα περνά το Ακρωτήριο της Καλής Ελπίδας στο σημείο όπου ο Βαρθολομαίος Ντιάζ είχε γυρίσει πίσω στην Πορτογαλία.

21 Δεκεμβρίου 1937

Κάνει πρεμιέρα η ταινία «Η Χιονάτη και οι Επτά Νάνοι», η πρώτη στον κόσμο μεγάλου μήκους ταινία

κινουμένων σχεδίων.

24 Δεκεμβρίου 1960

Ο Μίκης Θεοδωράκης ολοκληρώνει τη μελοποίηση του Άξιον Εστί του Οδυσσέα Ελύτη.

27 Δεκεμβρίου 537

Τελούνται τα εγκαίνια του ναού της Αγίας Σοφίας στην Κωνσταντινούπολη.

31 Δεκεμβρίου 1879

Ο Τόμας Έντισον επιδεικνύει για πρώτη φορά δημόσια τον λαμπτήρα πυρακτώσεως.

Ηλιάνα Ανδριώτη, Γ' 1

ΝΕΟΓΡΑΦΗΜΑ:

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Τα Χριστούγεννα είναι ένα χαρμόσυνο γεγονός που γιορτάζουν οι Χριστιανοί κάθε 25 του Δεκέμβρη, λόγω της γέννησης του Ιησού Χριστού, που ήρθε στο κόσμο για να κυρήξει το χαρμόσυνο μήνυμα της Βασιλείας του Θεού, να μάθει στους ανθρώπους πώς να βρουν αληθινή ευτυχία και έδειξε τον τρόπο για να κάνουμε το θέλημα του Θεού ακόμη και σε δύσκολες συνθήκες.

Στις μέρες μας το νόημα των Χριστουγέννων αρχίζει και χάνεται, σε σχέση με τις παλιότερες εποχές, τότε που τα Χριστούγεννα ήταν για τους ανθρώπους κάτι πολύ σημαντικό, ένα γεγονός μονοσήμαντο. Αυτό συνέβη από τη στιγμή που τα Χριστούγεννα συνδέθηκαν με την εμπορικότητα και τον έντονο καταναλωτισμό, γεγονός που ενισχύθηκε και εξυπηρετήθηκε

μέσω των πολλών διαφημίσεων παιχνιδιών, ρούχων, ηλεκτρικών κι ηλεκτρονικών συσκευών που προβάλλονται στη τηλεόραση την εορταστική αυτή περίοδο. Ακόμα ένας λόγος λόγω του οποίου χάνεται το νόημα των Χριστουγέννων, δηλαδή της γέννησης του Σωτήρα Χριστού, είναι με τους υπερβολικούς στολισμούς των δρόμων και των καταστημάτων, αλλά και των σπιτιών καθενός από εμάς.

Αυτό δεν είναι κατ' ανάγκη κακό, όμως γίνεται μια και δίνουμε ολοένα και περισσότερη σημασία σε πιο ανούσια ή αδιάφορα, θα λέγαμε, πράγματα και όχι στη πραγματική ουσία της γιορτής. Τέλος η πίεση και η κούραση της καθημερινότητας μας ωθεί να περνάμε τις μέρες των γιορτών όσο πιο ξέγνοιαστα

και χαλαρά μπορούμε, χωρίς να νοιαζόμαστε για το τι σημαίνουν τελικά Χριστούγεννα. Είναι ενδεικτικό ότι και στις ταινίες που κυκλοφορούν αυτές τις μέρες στην τηλεόραση το βάρος και το ενδιαφέρον πέφτει στα δώρα και τη διασκέδαση, ενώ σπάνια αναφέρεται το θαύμα της Γέννησης.

Το πραγματικό νόημα των Χριστουγέννων όμως τελικά ποιο είναι ;

Το πραγματικό νόημα των Χριστουγέννων κρύβεται σε πιο σημαντικά πράγματα, που πολλές φορές ούτε εμείς οι άνθρωποι δεν συνειδητοποιούμε ακριβώς την αξία τους και δεν τα εκτιμάμε μέσα στην απλότητά τους. Τα πιο σημαντικά από αυτά που ομορφαίνουν τη ζωή μας και την κάνουν να αξίζει ουσιαστικά είναι η ανιδιοτελής προσφορά αγάπης, φροντίδας, χαράς, συντροφιάς μέσω της φιλανθρωπίας και του αληθινού συναισθήματος προς τον πλησίον μας. Έτσι όπως ο Χριστός ήρθε με ανιδιοτέλεια να σώσει τον κόσμο με την αγάπη Του, έτσι και εμείς πρέπει να προσπαθούμε να τον μιμούμαστε, κι αυτό όχι μόνο τα Χριστούγεννα βέβαια. Ακόμα μέσα στη περίοδο των εορτών μας δίνεται η δυνατότητα για ενδοσκόπηση και αυτοκριτική: Μπορούμε να ανακαλύψουμε

πτυχές του εαυτού μας με τις οποίες πιο πριν δεν είχαμε ασχοληθεί, να συνειδητοποιήσουμε τα λάθη μας και να τα διορθώσουμε την επόμενη χρονιά, κάνοντάς μας καλύτερους ανθρώπους στην κοινωνία. Τέλος, κατά την περίοδο των Χριστουγέννων είναι ευκαιρία να έρθεις πιο κοντά με την οικογένειά σου και τους συγγενείς σου, να γνωρίσεις καλύτερα τους ανθρώπους γύρω σου και να μοιραστείς όμορφες στιγμές περνώντας ποιοτικό χρόνο μαζί τους. Σας ευχόμαστε Καλά Χριστούγεννα και Καλές Γιορτές με υγεία και αγάπη στις οικογένειές σας και τους φίλους σας!!!

Δέσποινα Καλογεράκη, Γ' 2

Φώτω Μαραγκού, Γ' 2

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

Η GOOGLE ΚΕΡΔΙΣΕ ΤΗ ΝΟΜΙΚΗ ΜΑΧΗ ΓΙΑ «ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗ ΛΗΘΗ»

Το «δικαίωμα στην λήθη» που εφαρμόζεται για τους ευρωπαίους χρήστες δεν έχει παγκόσμια ισχύ για τις μηχανές αναζήτησης

όπως η Google, αλλά αφορά το σύνολο των χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποφάνθηκε σήμερα Τρίτη, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η απόφαση δικαιώνει την Google στην αντιπαράθεσή της με την Εθνική Επιτροπή Πληροφορικής και Ελευθεριών της Γαλλίας (Cnil), η οποία επέβαλε το 2016 στην Google πρόστιμο ύψους 100.000 ευρώ, προσάπτοντάς της ότι περιορίζει το «δικαίωμα στην λήθη» μόνο στις ευρωπαϊκές πλατφόρμες της μηχανής αναζήτησης.

Η υπόθεση θεωρείται τεστ για την δυνατότητα της Ευρώπης να επεκτείνει την ευρωπαϊκή νομοθεσία πέραν των συνόρων της και των ιδιωτών να ζητούν την αφαίρεση **προσωπικών**

δεδομένων στα αποτελέσματα της αναζήτησης, χωρίς να παραβιάζεται η **ελευθερία του λόγου** και το νόμιμο δημόσιο συμφέρον. «Αυτήν την στιγμή, δεν υπάρχει υποχρέωση, σύμφωνα με το ευρωπαϊκό δίκαιο, για έναν διαχειριστή μηχανής αναζήτησης που χορηγεί επιλογή de-referencing (αποαναφορά) ... να εκτελεί αυτήν την de-referencing σε όλες τις πλατφόρμες της μηχανής αναζήτησης», αναφέρεται στην απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

«Ωστόσο, το **ευρωπαϊκό δίκαιο** απαιτεί ο διαχειριστής της μηχανής αναζήτησης να εφαρμόζει την de-referencing σε όλες τις πλατφόρμες της μηχανής αναζήτησης που αντιστοιχούν στο σύνολο των χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης», αναφέρεται στο κείμενο της απόφασης.

Βαγγέλης Αλβέρτης , Γ' 1

Νίκος Δεσίπρης, Γ' 1

Η Συνταγή μας για γευστικές απολαύσεις

ΓΕΜΙΣΤΗ ΓΑΛΟΠΟΥΛΑ

*Κλέβει την παράσταση στο γιορτινό τραπέζι!
Ακολουθήστε πιστά τις οδηγίες και θα έχετε την
ωραιότερη γαλοπούλα με τραγανή κρούστα και
ζουμερό ψαχνό!*

Υλικά Συνταγής

- ✓ 1 γαλοπούλα (περίπου 4 κιλά)
- ✓ 2 κ.σ. ελαιόλαδο
- ✓ αλάτι
- ✓ πιπέρι

Για το ζωμό

- ✓ λαιμός και φτερούγες γαλοπούλας
- ✓ 2 κ.σ. ελαιόλαδο
- ✓ 1 μικρό κρεμμύδι κομμένο στα 4
- ✓ 1 κλωνάρι σέλερι
- ✓ 1 κλωνάρι μαϊντανός
- ✓ 1 φύλλο πράσο
- ✓ 1 καρότο
- ✓ 1 δαφνόφυλλο

Για τη σάλτσα ψητού

- ✓ όλα τα υγρά του ψησίματος (που έμειναν στο ταψί)
- ✓ 3 κ.σ. αλεύρι

- ✓ 1 φλ. μαυροδάφνη
- ✓ 1 φλ. λευκό ξηρό κρασί
- ✓ 1 λίτρο ζωμός
- ✓ 1 κλαδάκι δεντρολίβανο

Για τη γέμιση

- ✓ 1/4 φλ. ελαιόλαδο
- ✓ τα εντόσθια (σुकώτι-καρδιά κ.λπ.)
- ✓ 300 γραμ. χοιρινός κιμάς
- ✓ μία φορά περασμένος
- ✓ 300 γραμ. μοσχαρίσιος κιμάς
- ✓ μία φορά περασμένος
- ✓ 1 μεγάλο κρεμμύδι φιλοκομμένο
- ✓ 1 φλ. κονιάκ
- ✓ 15 δαμάσκηνα κομμένα στα δύο
- ✓ 15 κάστανα βρασμένα
- ✓ κομμένα στα δύο
- ✓ 2 μήλα καθαρισμένα και κομμένα σε καρέ
- ✓ 1/2 φλ. καρυδόπιχα χοντροκομμένη
- ✓ 1/2 φλ. κουκουνάρι καβουρντισμένο
- ✓ 1/2 κ.γλ. ξύσμα πορτοκαλιού
- ✓ 2 φλ. κυβάκια από μπαγατάτικο ψωμί
- ✓ αλάτι
- ✓ φρεσκοτριμμένο πιπέρι

Εκτέλεση

Για τη γεμιστή γαλοπούλα, καθαρίζουμε πρώτα τις μεμβράνες από τα εντόσθια. Τα πλένουμε και τα ψιλοκόβουμε.

Αλείφουμε με ελάχιστο ελαιόλαδο τα καρεδάκια ψωμιού και τα ψήνουμε για 6'-7' στους 200 °C, να ροδίσουν.

Σε μεγάλο τηγάνι ζεσταίνουμε το ελαιόλαδο και ροδίζουμε τον κιμά και τα εντόσθια για 6'-7'. Προσθέτουμε το κρεμμύδι και συνεχίζουμε το σοτάρισμα για 4'-5'. Σβήνουμε με το κονιάκ. Προσθέτουμε όλα τα υπόλοιπα υλικά, δαμάσκηνα, κάστανα, ψωμί, μήλα, καρύδι, κουκουνάρι, ξύσμα, και αλατοπιπερώνουμε. Ανακατεύουμε καλά και αποσύρουμε από τη φωτιά.

Για το ζωμό

Στο ελαιόλαδο ροδίζουμε ελαφρά το λαιμό και τις φτερούγες. Προσθέτουμε τα υπόλοιπα υλικά και ανακατεύουμε, να λαδωθούν. Προσθέτουμε 1 λίτρο νερό και αφού πάρει βράση ξαφρίζουμε και σιγοβράζουμε για 1 ώρα. Σουρώνουμε το ζωμό. Ξεκοκαλίζουμε όσο μπορούμε το λαιμό και ρίχνουμε το κρέας του στο ζωμό. Τον διατηρούμε ζεστό.

Για τη γαλοπούλα

Ζητάμε από τον κρεοπώλη να αφαιρέσει το λαιμό και τις άκρες από τις φτερούγες (για το ζωμό).

Αφήνουμε το πουλερικό σε θερμοκρασία δωματίου (από το ψυγείο) για 45'. Αφαιρούμε με το χέρι όσο περισσότερο λίπος μπορούμε από την κοιλιά (από το άνοιγμα). Τραβάμε το δέρμα του λαιμού και το στερεώνουμε, αφού το γυρίσουμε προς τα πάνω, με οδοντογλυφίδα ή το ράβουμε για να κλείσει από πάνω. Αλατοπιπερώνουμε την κοιλιά και γεμίζουμε με τη γέμιση με το χέρι ή κουτάλι. Ράβουμε ή δένουμε τη γαλοπούλα ώστε τα πόδια και οι φτερούγες να είναι κολλημένα στο σώμα. Αφενός για να κρατήσει ωραίο σχήμα με το

ψήσιμο και αφετέρου για να συγκρατήσουμε τους χυμούς και την υγρασία στο εσωτερικό της. Να θυμάστε ότι ποτέ δεν γεμίζουμε τη γαλοπούλα ή άλλο κρέας παρά μόνο όταν πρόκειται να μπει κατευθείαν στο φούρνο.

Βάζουμε λίγο ελαιόλαδο (2 κ.σ.) στις παλάμες και αλείφουμε εξωτερικά. Αλατοπιπερώνουμε. Την τοποθετούμε σε ρηκό ταψί με το στήθος προς τα πάνω, σε καλά προθερμασμένο φούρνο, στους 220 °C σε αντιστάσεις, στην τελευταία σχάρα, και ψήνουμε για 40', να ροδίσει. (Όταν ψήνουμε σε δυνατό φούρνο το δέρμα και το κρέας ψήνονται σχηματίζοντας προστατευτικό στρώμα και έτσι οι χυμοί του κρέατος μεταφέρουν τη θερμότητα στο εσωτερικό ώστε να ολοκληρωθεί το ψήσιμο σωστά.) Μετά από 45' χαμηλώνουμε τη θερμοκρασία στους 160 °C. Συνεχίζουμε το ψήσιμο για περίπου 3 ώρες.

Για να μη στεγνώσει το κρέας και μας αρπάξει το δέρμα, αλείφουμε τακτικά με πινέλο κατά τη διάρκεια του ψησίματος με τα υγρά του ταψιού, κάθε 20'. Αν αρχίσει να αρπάξει το στήθος, σκεπάζουμε με λαδόκολλα ή αλουμινόχαρτο.

Για να σιγουρευτούμε ότι είναι έτοιμη, μπήγουμε σουβλί στο μπούτι. Αν το υγρό που τρέχει είναι ροζέ ακνό, σημαίνει ότι θέλει επιπλέον ψήσιμο. Αν βγαίνει διάφανο, είναι έτοιμη. Εάν χρησιμοποιήσουμε θερμομότρο ψησίματος, το μπήγουμε στο μπούτι (μακριά από το κόκαλο, γιατί αυτό αναπτύσσει μεγαλύτερη θερμοκρασία από το ψαχνό) και αν δείξει 82 βαθμούς C τότε είναι έτοιμη.

Τη βγάζουμε από το φούρνο, την καλύπτουμε με αλουμινόχαρτο για 20', να ανακτήσει τους χυμούς της, που με το ψήσιμο βγαίνουν με τη μορφή φυσαλίδων στην επιφάνεια. Γέρνουμε το ταψί και αφαιρούμε όσο περισσότερο λίπος μπορούμε με κουτάλι. Τα υπολείμματα του ταψιού είναι πολύ νόστιμα σε γεύση.

Για τη σάλτσα ψητού

Βάζουμε το ταψί στο μάτι της κουζίνας σε μέτρια προς δυνατή φωτιά και πασπαλίζουμε με το αλεύρι. Αφήνουμε να ψηθεί το αλεύρι για 3'-4', ανακατεύοντας με σύρμα. Προσθέτουμε το κρασί και συνεχίζουμε το ανακάτεμα για να αποφύγουμε το σβόλιασμα της σάλτσας. Τέλος προσθέτουμε και το ζωμό -ζεστό πάντα- ανακατεύοντας με σύρμα. Βράζουμε τη σάλτσα, προσθέτουμε και τυχόν υγρά από την πιατέλα που φυλάμε τη γαλοπούλα για να ενισχύσουμε τη σάλτσα.

Αρωματίζουμε με το δεντρολίβανο και αλατοπιπερώνουμε. Σιγοβράζουμε 8'-10', μέχρι να πυκνώσει.

Σουρώνουμε τη σάλτσα και τη διατηρούμε ζεστή. Σερβίρουμε τη γαλοπούλα ολόκληρη, με τη σάλτσα σε σαλτσιέρα. Συνοδεύουμε με 2-3 διαφορετικές γαρνιτούρες.

Καλή Επιτυχία

Βαγγέλης Αλβέρτης Γ'1

ΠΑΛΑΙΟΓΡΑΦΗΜΑ:

ΜΑΘΗΜΑ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΜΟΝΟ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Καλοκαίρι στον Πειραιά. Τα παιδάκια ντυμένα με ναυτικά από ψιλόριγο μπλε κι άσπρο για τις καθημερινές, από κατάσπρο λινό για τις Κυριακές και εορτές. Τα κορίτσια με μακριά μαλλιά και φιόγκους και

σαρλότες. Τ' αγοράκια με καπέλα ψάθινα, μ' ένα όνομα ενδόξου πολεμικού πλοίου πάνω στην κορδέλα.

Οι καλές οικογένειες κάθονταν στα νεοκλασικά σπίτια, ψηλοτάβανα και δροσερά, κατασκότεινα, όπως το 'θελε ο συρμός και η μέχρι τρέλας φροντίδα και πάστρα. Άσπρα κεντητά στόρια, από βαρύ λινό κρεμ, άσπρα ντύματα στα έπιπλα των πεντακάθαρων σαλονιών. Σπίτια δίπλα στη θάλασσα, με

καρυάτιδες και μπαλαούστρες εξ οπτής γης. Διάφορα αγάλματα, επίσης πήλινα, φερμένα μάλλον απ' την Ιταλία. Ο Ερμής, ο Ποσειδών, η Αθηνά, όλος ο κόσμος μιας Αρχαιότητας της σκηνογραφικής σκιαγραφίας, που ερχόταν ξανά ύστερ' από αιώνες στη χώρα με το χρυσό και το ασημένιο φως απ' όπου ξεκίνησε. Μέσα σ' αυτή την κοινωνία, την ξετρελλαμένη για Ευρωπαϊκά και Βόρεια σχέδια και ιδέες, όπου οι θρήσκες μικροαστές ντύνονταν σαν τις Ρωσίδες πριγκίπισσες και τα καταμελάχροια παιδάκια των βιοπαλαιστών σαν τα πριγκιπόπουλα του Βορρά.

Σε αυτόν τον κόσμο που ανάσαινε τον γλυκό θαλασσινό αέρα της Αττικής, στα καφενεία με τις γκαζόζες, δίπλα στην αντανάκλαση των σπιτιών μέσα στο νερό, όπως στα έργα του Λωρέν σχεδόν, μετά τη δύση του ηλίου μόλις νύχτωνε, ακουγόταν μια φωνή αντρική, μαγευτική, υποβλητική, λες η φωνή του μεγάλου Πανός γεμάτη ανηλεή ειρωνεία. Ήταν η φωνή του караγκιζοπαίχτη, μέσα στη

νύχτα που αμυδρά φώτιζε η ασετιλίνη του μπερντέ. Παγίδα αναπόφευκτη για τις αγνές παιδικές φαντασίες. Μέσα σ' αυτή τη δυνατή φωνή, όλο το μέλλον του οργανισμού τους...

Αγνές φωνές, ρωμαίικες, αποκαλυπτικές μέσα στο μυστήριο της νύχτας. Τι χαρά για τα παιδιά και τους μεγάλους! Αφού τελείωσαν το δείπνο τους με μυρωδάτα βερίκοκα ή μυρωδάτο πεπόνι, να εγκαταλείψουν τα ψευτομεγαλοπρεπή μέγαρά τους με τα ζωγραφιστά ταβάνια, για να πάνε στον Καραγκιόζη! Τι μαγεία οι γλυκές φωνές των ηρώων του '21, σαν τις φωνές των καλών διάκων της εκκλησίας. Οι καρπαζιές κ' οι κεφαλιές, όλος αυτός ο δυνατός κι οργισμένος κόσμος, αναζωογονούσε τις ψυχές ύστερα από μια σαχλή μέρα...

Η πρώτη εντύπωση που είχα απ' τον Καραγκιόζη, όταν ήμουν ένα μικρό παιδάκι δειλό, υποχρεωτικά ντυμένο με το παντελόνι ως τα γόνατο, και τα μποτάκια, ήταν μια εντύπωση φυσικού μεγαλείου, γεμάτο μυστηρίου, όπως είναι ο λόγος ο άνθρωπος. Ο Καραγκιόζης, ήδη από εκείνη την εποχή που δεν ήξερα τίποτα, με γέμιζε με κείνο το αίσθημα της πληρότητας στην περιοχή της ανθρώπινης φωνής, που αργότερα θα μου 'δινε η ανατολίτικη ζωγραφική με τα καθαρά χρώματά της, όπως κάθε μεγάλη τέχνη, με βαθιά πίστη κι γι' αυτό με ασήμαντα μέσα. Αργότερα έμπλεξα μοιραία με τους κύκλους των διανοουμένων, σωστή όαση για έναν νέο της αστικής τάξης. Όλοι αυτοί οι διανοούμενοι με τις ρηξικέλευθες επαναστάσεις τους, ουσιαστικά ήθελαν να αντικαταστήσουν το βαρύ ζυγό της ζωής με έναν ελαφρύ. Μέχρι σήμερα τους υποψιάζομαι. Οι επαναστάσεις τους ήταν διευκολύνσεις.

Στα 17 μου ξαναγύρισα στον Καραγκιόζη, που για μένα δεν ήταν μόνο μια παιδική διασκέδαση, αλλά ένα πράγμα σεβασμό σαν εκκλησία. Τότε γνώρισα τον σπουδαίο καλλιτέχνη Σωτήρη Σπαθάρη. Φτωχό, πάντα πεινασμένο και καταδιωκόμενο. Με δειλία μπήκα στη σκηνή του Σπαθάρη για να τον

ρωτήσω πώς ετοίμαζε την ψαρόκολλα για να φτιάξει τα χρώματα στις ρεκλάμες. Χρόνια προσπάθησα να συλλάβω το μυστικό που 'χαν οι ρεκλάμες του Σπαθάρη. Ζωγράφιζα με τα ίδια χρώματα, στο ίδιο χαρτί. Ήθελα, όπως κάθε καλλιτέχνης, μικρός ή μεγάλος, να εκφράσω τα πιο βαθιά μου αισθήματα και τα πιο προσωπικά μου. Γύρευα ποιότητα και πραγματικότητα σ' έναν κόσμο που προσπαθούσε να σκεπαστεί με κακοαντιγραμμένα μοτίβα, ελληνικά και ξένα.

Τα ηρωικά έργα του Καραγκιόζη, όλα εμπνευσμένα από το '21 ή από άλλα ληστρικά ανδραγαθήματα, ήταν ο ρομαντισμός, ήταν ο φόρος τιμής που απένειμε το ζωντανό και πρωτόγονο αυτό θέατρο στη μόδα της εποχής. Ήταν όμως ένας νεοκλασικός ρομαντισμός. Στο κέντρο του ήταν οι αθάνατες μορφές των ηρώων ή απλών ληστών, η λατρεία του γενναίου ανδρός, του λεβέντη κι όμορφου. Ο Καραγκιόζης είναι ο σίφουνας των αρνήσεων, η άρνηση των πάντων που έχουν οι φτωχοί κι αποτυχημένοι, αλλά και γι' αυτό απελευθερωμένοι από κάθε δεσμό επιτυχίας. Μία άρνηση θερμή, ενθουσιώδης, τραγική, μία άρνηση μέσα στην οποία κρύβεται η πιο λυρική και πιο αγνή ουσία της ζωής.

Ο Καραγκιόζης είναι ηρωικός, όσο και οι ήρωες και οι ληστές, αλλά ο ηρωισμός του είναι πιο απλός και καθημερινός. Κάτω από τις καρπαζιές, που ξυπνούν και ενθουσιάζουν τους μικρούς θεατές, κάτω από τα αστεία υπάρχει μία ηρωική μεγαλοπρέπεια που κρατά ένα μέτρο μέσα από τη λαϊκότητα του πρωταγωνιστή. Ο Καραγκιόζης είναι ένα μάθημα αλήθειας, όση ρουτίνα κι αν έχει. Και στην αλήθεια πρέπει να απαντάμε με αλήθεια κι όχι με απομιμήσεις. Πολύ λιγότερο, όχι με χυδαίες κι ακατανόητες ξιπασιές και πονηριές.

Γ. Τσαρούχης, Περιοδικό θέατρο, τεύχος 10, Ιούλιος - Αύγουστος 1963, σελ. 7-8 (αποσπάσματα)

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

J. K. Rowling, «Ο Harry Potter και η Φιλοσοφική Λίθος»

«Ο Harry Potter και η Φιλοσοφική Λίθος» είναι το 1ο από μια σειρά βιβλίων της συγγραφέα J. K. Rowling. Ο Harry είναι ένα εντεκάχρονο αγόρι σαν όλα τα άλλα. Ξαφνικά μαθαίνει την ημέρα των γενεθλίων του από έναν παράξενο γίγαντα ότι είναι μάγος. Φεύγει λοιπόν αφήνοντας πίσω του τους εκνευριστικούς θείους του και τον ενοχλητικό ξάδερφό του και πηγαίνει στο Hogwarts, ένα σχολείο για μάγους στο οποίο έχει γραφτεί από τη γέννησή του. Εκεί θα γνωρίσει τους δύο καλύτερους του φίλους, τον Ron και την Hermione. Εκτός όμως από τα μαθήματα, τους καθηγητές και τους

καινούριους του φίλους, ο Harry θα βρεθεί αντιμέτωπος με ένα μεγάλο και επικίνδυνο μυστικό...

Το βιβλίο αυτό είναι μόνο η αρχή. Διαβάζοντας αυτό και τα υπόλοιπα βιβλία της σειράς το παιδί κάθε ηλικίας μπαίνει σε απίστευτο κόσμο και ζει μαζί με τους ήρωες τις περιπέτειές του. Η σειρά του Harry Potter έχει μεταφερθεί και στον κινηματογράφο, με μεγάλη επιτυχία, σε μια σκηνοθεσία πολύ κοντά στο μαγικό κόσμο των βιβλίων της συγγραφέα.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

<https://www.youtube.com/watch?v=gdjR21vlfJ4>

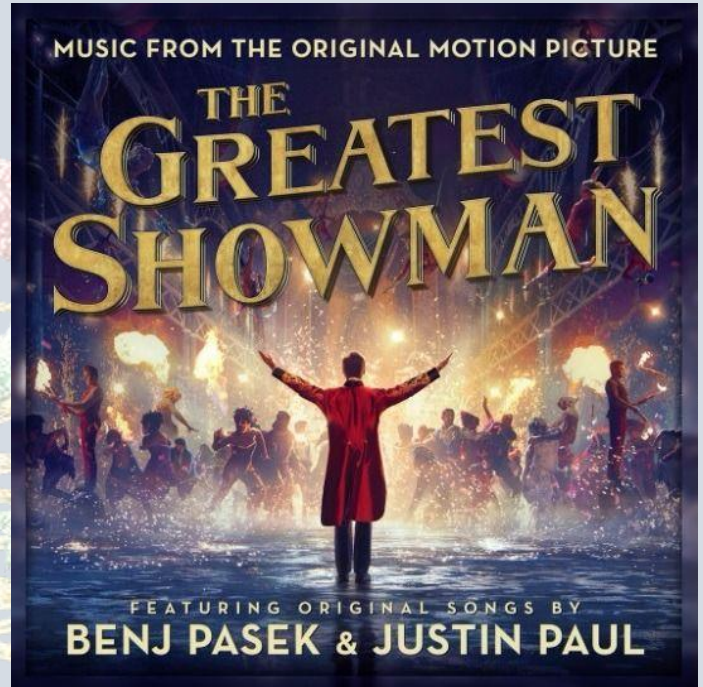
The Greatest Showman Cast - Rewrite The Stars

Τραγουδοποιοί: Benj Pasek / Justin Paul

You know I want you
It's not a secret I try to hide
I know you want me
So don't keep saying our hands are tied
You claim it's not in the cards
Fate is pulling you miles away
And out of reach from me
But you're here in my heart
So who can stop me if I decide
That you're my destiny?

What if we rewrite the stars?
Say you were made to be mine
Nothing could keep us apart
You'd be the one I was meant to find
It's up to you, and it's up to me
No one can say what we get to be
So why don't we rewrite the stars?
Maybe the world could be ours
Tonight
You think it's easy

You think I don't want to run to you
But there are mountains
And there are doors that we can't walk
through
I know you're wondering why
Because we're able to be
Just you and me
Within these walls
But when we go outside
You're going to wake up and see that it was
hopeless after all
No one can rewrite the stars
How can you say you'll be mine?
Everything keeps us apart
And I'm not the one you were meant to find
It's not up to you
It's not up to me
When everyone tells us what we can be
How can we rewrite the stars?
Say that the world can be ours
Tonight
All I want is to fly with you
All I want is to fall with you
So just give me all of you
It feels impossible (it's not impossible)
Is it impossible?
Say that it's possible
How do we rewrite the stars?
Say you were made to be mine?
Nothing can keep us apart
'Cause you are the one I was meant to find

It's up to you
And it's up to me
No one can say what we get to be
And why don't we rewrite the stars?
Changing the world to be ours
You know I want you
It's not a secret I try to hide
But I can't have you
We're bound to break and my hands are
tied

Αδριανή Βιδάλη, Γ' 1

Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Αυτό το μήνα φιλοξενούμε με ιδιαίτερη χαρά στη στήλη της συνέντευξης την ενδιαφέρουσα συζήτηση που κάναμε με τον Άθω Δανέλλη, επαγγελματία караγκιοζοπαίκτη και πρόμαχου του ελληνικού Θεάτρου Σκιών.

- Καλησπέρα, κύριε Δανέλλη. Τι κάνετε;

- Καλά.

- Στο πλαίσιο μιας σχολικής εφημερίδας θα θέλαμε να σας ρωτήσουμε μερικά πράγματα σχετικά με το Θέατρο Σκιών.

- Με πολλή ευχαρίστηση. Σας ακούω.

Ερ. : Τι σας ώθησε να ακολουθήσετε το συγκεκριμένο επάγγελμα;

Απ. : Να σου πω την αλήθεια αυτό δεν το θυμάμαι, δεν μπορώ να στο πω κιόλας. Με έχουν ρωτήσει κι άλλες φορές. Πιστεύω πως είναι το μικρόβιο του καθενός στην τέχνη που ακολουθεί, που ξυπνάει και αρχίζει και τον κυριεύει. Από εκεί και πέρα, πολλά πράγματα με συγκίνησαν στο Καραγκιόζη, γιατί παίζω Καραγκιόζη από πολύ μικρός. Οι πρώτες μνήμες που έχω είναι από την ηλικία των τεσσάρων ετών. Εκεί θυμάμαι πρώτη φορά. Με πήγαιναν κι από μωράκι. Ο πατέρας μου είναι караγκιοζόφιλος. Μου άρεσε η ατμόσφαιρα. Μου άρεσε, φαντάζομαι, κι αυτός ο κόσμος που ήταν κρυμμένος πίσω από το πανί, γιατί πρέπει να σου πω ότι οι караγκιοζοπαίκτες είμαστε συνεσταλμένοι, ντροπαλοί. Δεν είμαστε άνθρωποι φωνακλάδες, είμαστε μαζεμένοι άνθρωποι, μας αρέσει το περιβάλλον πίσω από τη σκηνή, νιώθουμε ασφάλεια. Όμως, ο Καραγκιόζης σε αναγκάζει να είσαι κοινωνικός. Έτσι, λοιπόν, ο ίδιος

άνθρωπος που νιώθει καλά να δημιουργεί πίσω απ' το πανί, είναι πάρα πολύ κοινωνικός γιατί συναναστρέφεται πάρα πολύ κόσμο με τις παραστάσεις, με τα ταξίδια και αυτό βέβαια, πες, είναι κι η θεραπεία που μας κάνει ο Καραγκιόζης.

Ερ. : Είναι το επάγγελμα που πάντα ονειρευόσαστε να κάνετε;

Απ. : Ναι, ήταν αυτό που έκανα από μικρός, δεν σταμάτησα. Τελειώνοντας το σχολείο, πήγα στην Αγγλία γιατί έγραφα, είχα πένα, ας πούμε, καλή και κάποιοι παλιοί οικογενειακοί φίλοι που ήταν δημοσιογράφοι, όπως ήταν ο Γάτος, ο Μπουσμπουρέλης και άλλοι, με παρότρυναν και πήγα στην Αγγλία και σπούδασα δημοσιογραφία και άλλα πράγματα. Έπαιζα κι εκεί. Έκανα μια επίδειξη αυτού του πράγματος που λέγεται Θέατρο Σκιών που δεν το ήξεραν στην Αγγλία και γυρίζοντας συνέχισα να δουλεύω πάλι με παραστάσεις, δε σταμάτησα ποτέ. Δεν μπορούσα να κάνω αλλιώς... δε με άφηνε ο Καραγκιόζης.

Ερ. : Υπήρχε κάποιος από το οικογενειακό σας ή το φιλικό σας περιβάλλον που σας ενέπνευσε;

Απ. : Ο πατέρας μου, όπως ήδη είπα, ήταν λάτρης του Καραγκιόζη. Ήταν κι ίδιος караγκιοζοπαίκτης, έπαιζε ερασιτεχνικά δηλαδή σαν παιδί και σαν έφηβος. Στην Κατοχή, στο Ηράκλειο της Κρήτης,

ψυχαγωγούσε τη γειτονιά παίζοντας Καραγκιόζη στο σπίτι, στην αυλή του σπιτιού. Αυτό μου το μετέδωσε. Με πήγαινε στον Καραγκιόζη να δω παραστάσεις, χωρίς να ξέρει ότι θα με επηρεάζει αυτό τόσο πολύ και θα γίνω καραγκιοζοπαίκτης. Και βρήκα και στο σπίτι κάποια πράγματα, κάποια βιβλία, κάποια άρθρα από παλιές εφημερίδες, κάποιες φιγούρες και σίγουρα αυτά θα με κέντρισαν.

Ερ. : Είστε περήφανος όταν αναφέρετε το επάγγελμά σας ή νιώθετε συστολή;

Απ. : Είμαι πολύ περήφανος και είμαι πολύ χαρούμενος που μπόρεσα κι αυτό που αγάπησα το έκανα, όπως φαίνεται, σωστά. Έτσι μου είπαν οι παλιοί μάστορες, οι δάσκαλοι κι ο κόσμος που βλέπει, οπότε, αφού ξέρω ότι κάνω καλά τη δουλειά μου, νιώθω υπερήφανος βεβαίως που είμαι καραγκιοζοπαίκτης.

Ερ. : Ποιες αντιδράσεις αντιμετωπίζετε από τους συνομιλητές σας;

Απ. : Ο κόσμος αγαπάει πάρα πολύ τον Καραγκιόζη. Δεν είχα ποτέ πρόβλημα, ούτε στο σχολείο σαν μικρό παιδί, ούτε στο Γυμνάσιο, ούτε στο Λύκειο και το λέω αυτό γιατί τότε ήταν λίγο διαφορετικά τα χρόνια, τα πράγματα ήταν πιο αυστηρά. Οι συμμαθητές μπορούσαν να σε κοροϊδέψουν και να σου κάνουν πλάκα με πολύ πιο έντονο τρόπο. Τώρα τα πράγματα έχουν αλλάξει, οπότε ούτε τότε, ούτε στην πορεία, ούτε τώρα είχα ποτέ πρόβλημα. Όλοι το βλέπουν με αγάπη, με μεγάλο θαυμασμό και αυτό οφείλεται και στο ότι ο κόσμος ανακαλύπτει σιγά σιγά πολλά κομμάτια της παράδοσης που δεν τα ήξερε.

Ερ. : Είναι οι απολαβές από το επάγγελμα αρκετές για αποκλειστική απασχόληση;

Απ. : Εγώ ζω από τον Καραγκιόζη. Δεν έκανα επίσημα ποτέ άλλο επάγγελμα. Εργάστηκα και στον ευρύτερο, ας πούμε, χώρο της δημοσιογραφίας ή στο ραδιόφωνο – που το αγαπώ πάρα πολύ και δουλεύω κατά καιρούς

– αλλά αυτά ήταν πάρεργα. Ο Καραγκιόζης είναι το αντικείμενό μου, είναι το αντικείμενο το οποίο με ζει. Βιοπορίζομαι από τον Καραγκιόζη, ό,τι έχω κάνει το έχω κάνει από τον Καραγκιόζη. Είναι σκληρή δουλειά παρόλα αυτά δεν έχω παράπονο. Είμαι πολύ χαρούμενος και του οφείλω πολλά.

Ερ. : Ποια έργα σας ενδιαφέρουν περισσότερο και ποιο είναι το αγαπημένο σας έργο;

Απ. : Μου αρέσουν όλα τα έργα. Μου αρέσουν και τα ηρωικά έργα που αντλούν τη θεματολογία τους από το 1821 αλλά και πριν, μου αρέσουν κι οι περιπέτειες. Αγαπημένα μου, βέβαια, είναι κάποιες κωμωδίες που είναι πολύ απλές αλλά έχουν πολλά περιθώρια αυτοσχεδιασμού, όπως για παράδειγμα είναι «Ο Καραγκιόζης υπηρέτης», το «Αφεντικό απ' όξω» που λέμε. Αυτά μου αρέσουν πάρα πολύ. Αυτά άρεσαν και στο μάστορά μου, στο δάσκαλό μου, τον Μάνθο τον Αθηναίο – τα έπαιζε πάρα πολύ καλά με μεγάλη επιτυχία και μου τα μετέδωσε κι εμένα.

Ερ. : Υπάρχει κάποιο έργο που ενθουσιάζει περισσότερο το κοινό;

Απ. : Αν παιχτεί σωστά, κάθε έργο μπορεί να ενθουσιάσει το κοινό. Ακόμα κι ένα δραματικό έργο θα μπορούσε να ενθουσιάσει από το οποίο θα φύγουν με περισσότερο δάκρυ παρά γέλιο. Αν είναι παιγμένο σωστά, με τους κανόνες τους θεάτρου, γιατί εδώ μην ξεχνάμε πως ο Καραγκιόζης είναι θέατρο. Δεν είναι μια ελαφριά απασχόληση, ούτε είναι για μικρούς. Είναι θέατρο το οποίο παρακολουθεί όλη η οικογένεια. Έτσι, αν παιχτεί σωστά, κάθε έργο θα συγκινήσει το κοινό.

Ερ. : Ποιος ήρωας κεντρίζει περισσότερο το ενδιαφέρον σας και γιατί;

Απ. : Οποσδήποτε ο Καραγκιόζης γιατί είναι ο κυβερνήτης, είναι ο αρχηγός, είναι ο πρωταγωνιστής, αλλά κάθε μια από τις φιγούρες έχει κάτι το ενδιαφέρον. Εγώ αγαπώ πολύ και το Χατζηαβάτη, γιατί είναι παρεξηγημένη φιγούρα. Ενώ είναι ο

αντίποδας του Καραγκιόζη, είναι το άλλο του πρόσωπο. Είναι ακώριστοι, τίποτα δε γίνεται χωρίς το Χατζηαβάτη. Είναι το κλειδί για τις παραστάσεις. Εκείνος οδηγεί την πλοκή. Αγαπώ πάρα πολύ, επίσης, τον Μπαρμπαγιώργο, τα κολλητήρια. Ο καθένας έχει κάτι να σου δώσει.

Ερ. : Πόση στήριξη έχετε από την επίσημη πολιτεία; Υπάρχει κάποιος επίσημος φορέας στήριξης των καραγκιοζοπαϊκτών και προώθησης του ελληνικού Θεάτρου Σκιών στο εξωτερικό;

Απ. : Ο Καραγκιόζης είναι αντιδραστικός. Είναι ειλικρινής και λέει την αλήθεια με πολύ αυστηρό τρόπο, την αλήθεια του κοινού, την αλήθεια των ανθρώπων. Δε μασάει τα λόγια του γι' αυτό πολλές φορές έχει και προβλήματα. Δεν τον πολυσυμπαθούν. Κατά συνέπεια δεν μπορώ να πω ότι το κράτος έχει βοηθήσει ιδιαίτερα το Θέατρο Σκιών. Το Υπουργείο Πολιτισμού, βέβαια, πολλές φορές έχει δώσει χρήματα για εκδηλώσεις που γίνονται σποραδικά, αλλά αυτό που έπρεπε να γίνει, δηλαδή ένα μεγάλο μουσείο και κέντρο ελληνικού θεάτρου σκιών δεν έχει γίνει. Και καλά κάνει η πολιτεία που αφήνει τον Καραγκιόζη κι ο Καραγκιόζης λέει αυτά που θέλει χωρίς να έχει να δώσει λόγο σε κανέναν.

Ερ. : Κάθε πότε έχετε παράσταση συνήθως και με ποιο κριτήριο επιλέγετε ποιο έργο θα παρουσιάσετε κάθε φορά;

Απ. : Οι παραστάσεις θα είναι είτε πρωινές για τα σχολεία, για σχολικό κοινό, είτε απογευματινές ή βραδινές σε κάποια μέρη που παίζω μόνιμα το χειμώνα ή το καλοκαίρι. Τα έργα τα επιλέγω πρώτα πρώτα με κριτήριο την ηλικία του κοινού. Όταν κάνουμε μια παράσταση που απευθύνεται σε κοινό που είναι νεαρό σε ηλικία, σε μικρά παιδιά, θα επιλέξουμε ένα έργο που θα είναι ταιριαστό ώστε να τους δώσει τη δυνατότητα να ψυχαγωγηθούν, να περάσουν όμορφα. Όταν θα παίζουμε σε ένα γηροκομείο θα επιλέξουμε ένα έργο που να ξεκουράσει, να χαρίσει γέλιο,

να έχει αναφορές στις παλιές συνήθειες που ξέρουν πολύ καλά οι ηλικιωμένοι. Όταν θα παίζουμε για παράδειγμα σε μια ποδοσφαιρική ομάδα, σε μια γιορτή, θα κοιτάξουμε να έχουμε περισσότερα καλαμπούρια γύρω από το ποδόσφαιρο και το σενάριο να περιστρέφεται γύρω από εκεί. Έτσι γίνεται η επιλογή. Βλέπεις τον κόσμο, κρίνεις τι έργο θα παίξεις και ελπίζεις να πας καλά.

Ερ. : Έχετε να αφηγηθείτε ένα περιστατικό που συνέβη σε κάποια παράσταση και σας έκανε ιδιαίτερη εντύπωση;

Απ. : Α, πολλά, πολλά έχουν γίνει σε παραστάσεις. Να θυμηθώ... μια παράσταση σε ένα σχολείο που βρισκόταν κι ένα παιδάκι που είχε κάποια προβλήματα. Δεν μιλούσε πολύ, βρισκόταν στο φάσμα του αυτισμού. Εν τέλει μίλησε μετά από ώρα που περάσαμε μαζί με τις φιγούρες μετά την παράσταση. Άρχισε, λοιπόν, να μιλάει και να μιμείται τις φιγούρες κι αυτό συγκίνησε πάρα πολύ κι εμένα και τους συνεργάτες μου και τους δασκάλους και τους γονείς του παιδιού... Πολλά... τι να πρωτοθυμηθώ... Η παράσταση που έπαιξα για τη ζωή του Κατσαντώνη στο χωριό του Κατσαντώνη, επάνω στα Άγραφα, στην Ευρυτανία που βρίσκονταν και άνθρωποι που ήταν της οικογένειας του Κατσαντώνη. Ο Καραγκιόζης μάς έχει δώσει πολλές και ωραίες στιγμές και ελπίζω να έχει να μας δώσει ακόμα περισσότερες.

Ερ. : Μπορείτε να μας πείτε ποια είναι η καταγωγή του Καραγκιόζη, οι ρίζες του;

Απ. : Το Θέατρο Σκιών πιστεύουμε ότι προέρχεται από την αρχαία Κίνα και την αρχαία Ινδία. Υπάρχουν και μαρτυρίες γραπτές και σε εγκυκλοπαιδείες στην Κίνα και στα ινδικά βιβλία, στα ινδικά έπη, στη [μαχαμπαράτα](#) ας πούμε. Ένας χαρακτήρας σαν τον Καραγκιόζη υπάρχει σε πολλά Θέατρα Σκιών σε όλο τον κόσμο. Αυτός ο δύσμορφος τύπος μπορούμε να δούμε και τη συγγένεια που έχει με κάποιους ήρωες από τον Αριστοφάνη ή ακόμα με τον Διογένη ή και με

τον Αίσωπο ακόμα. Οπότε οι ρίζες του πάνε πίσω, όπως λέει κι ένας πολύ σημαντικός ερευνητής του Θεάτρου Σκιών και ερευνητής, ο Τάσος ο Κούζαρος, ο γιος του Σπύρου Κούζαρου του παλιού караγκιοζοπαίκτη, λέει λοιπόν ότι ήταν πολλοί οι Καραγκιόζηδες μέσα στο διάβα της Ιστορίας, όχι ένας που έδιναν έμπνευση για αυτή τη φιγούρα. Οπότε κι η καθημερινότητα περνάει μέσα στο χαρακτήρα του και τον ανανεώνει.

Ερ. : Είναι δύσκολο να κατασκευαστεί μια φιγούρα που να είναι άξια μιας παράστασης;

Απ. : Όταν έχεις μελετήσει τη φιγουροποιία κι έχεις δουλέψει πάνω σε αυτό, όχι δεν είναι δύσκολο γι' αυτό και τα μικρά παιδιά, τα νεαρά παιδιά που θα παρακολουθήσουν κάποια εργαστήρια, θα μπορέσουν να ασχοληθούν σε πρώτο επίπεδο και να φτιάξουν τις φιγούρες τις δικές τους και να παίξουν με τις δικές τους φιγούρες. Θέλει αγάπη και λίγο δουλίτσα, λίγο αφοσίωση.

Ερ. : Ποιο είναι το μέλλον του ελληνικού Θεάτρου Σκιών; Είναι μια παράδοση που μπορεί να έχει συνέχεια;

Απ. : Σίγουρα μπορούμε να πούμε τώρα ότι η παράδοση αυτή θα έχει συνέχεια γιατί υπάρχουν δεκάδες νέοι караγκιοζοπαίκτης που ξεκινάνε οι ηλικίες τους από τα επτά, τα οκτώ χρόνια και φτάνουν στα είκοσι, στα είκοσι δύο. Έχουν συναντηθεί μέσα από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, κάνουν σελίδες, φόρουμ, παίζεται Καραγκιόζης παντού. Έχουμε μια αναγέννηση του Καραγκιόζη, οπότε έχουμε ακόμα δρόμο.

Ερ. : Είναι ζωντανό και βιώσιμο ή απλώς μια λαογραφία;

Απ. : Όχι. Ο Καραγκιόζης ο ελληνικός για να υπάρχει πρέπει να είναι ζωντανός. Αν δεν είναι ζωντανός, δεν έχει κανένα λόγο ύπαρξης. Δεν λειτουργεί. Γιατί τον αγαπούν πάρα πολύ και τα μικρά παιδιά και οι μεγάλοι.

Ερ. : Έχετε τώρα στα plána σας κάποια παράσταση που πρόκειται να ανεβάσετε τα Χριστούγεννα;

Απ. : Βέβαια. Τώρα ετοιμάζουμε και κλασικές παραστάσεις που έχουν ξαναπαιχτεί με χριστουγεννιάτικα θέματα και καινούρια έργα που φτιάχνω εγώ και επεξεργαζόμαστε με τους συνεργάτες... και άλλα πράγματα που θα γίνουν μετά τις γιορτές και θα έχουν μεγάλο ενδιαφέρον, πιστεύω.

Ερ. : Σκοπεύετε να ηγηθείτε κάποιου προγράμματος, κάποιου καλλιτεχνικού εργαστηρίου για παιδιά για τον Καραγκιόζη;

Απ. : Έχουμε ήδη προετοιμάσει κάποια εργαστήρια τα οποία επειδή συνήθως γίνονται σε συνεργασία με Δήμους για ευνόητους λόγους, έχουν καθυστερήσει λόγω δημοτικών εκλογών κ.λπ. Πιστεύω ότι μετά τις γιορτές θα γίνει κάτι και στην Αθήνα και στο Ηράκλειο της Κρήτης, όπου ζω. Ήδη είναι σε εξέλιξη ένα εργαστήριο για τους εκπαιδευτικούς. Το παρακολουθούν περίπου τριάντα εκπαιδευτικοί και γίνεται σε συνεργασία με πολλούς φορείς. Γίνεται μια φορά την εβδομάδα και θα διαρκέσει μέχρι τον Φεβρουάριο. Ετοιμάζουμε και κάτι αντίστοιχο για εδώ σε συνεργασία και με διάφορους σχετικούς φορείς.

Ερ. : Θα εμφανιστείτε τώρα κάπου τα Χριστούγεννα; Πέρυσι σας είχαμε συναντήσει στο «Άλσος», στο πεδίο του Άρεως.

Απ. : Είχαμε συνεργαστεί πέρυσι με το «Άλσος» σε ένα πρόγραμμα που είχε οργανώσει ο Διονύσης Σαββόπουλος με τον οποίο είχα την τύχη και τη χαρά να συνεργαστώ αρκετές φορές και στο παρελθόν και ήταν πάρα πολύ ωραία. Φέτος εκεί γίνεται άλλο πρόγραμμα. Ακόμα λόγω καιρού, επειδή ο καιρός είναι ακόμα ζεστός, δεν έχω προγραμματίσει εμφανίσεις, θα δούμε... Σκέφτομαι διάφορα... Οποσδήποτε κάπου και στην Αθήνα θα εμφανιστώ. Έχουν, βέβαια, ήδη ξεκινήσει οι κυριακάτικες παραστάσεις

του Θεάτρου Σκιών Κρήτης που γίνονται στο πολυκεντρο νεολαίας του Δήμου Ηρακλείου και παίζουμε μαζί με το συνεργάτη μου τον Γιάννη Παπαδόπουλο.

Ερ. : Είχατε ποτέ κάποιο πρόβλημα σατιρίζοντας την πολιτική; Με κάποιον πολιτικό, ίσως;

Απ. : Ενδεχομένως, ναι, αλλά δεν με ένοιαζε. Φροντίζω πάντα να είμαι προσεκτικός, να είμαι ευγενής, ό,τι θέλω να περάσω στον κόσμο πρέπει να είμαι σίγουρος ότι το ζητάει πρώτα ο κόσμος να το ακούσει. Το άδικο, το στραβό. Ο Καραγκιόζης θα το πει και από εκεί και πέρα οι συνέπειες μπορεί να είναι διάφορες. Δεν το απασχολεί τον Καραγκιόζη και επομένως δεν με απασχολεί και μένα.

Ερ. : Τι θα ευχόσαστε στους καραγκιοζοπαίκτες ή τι θα προτρέπατε να κάνουν οι καραγκιοζοπαίκτες που ξεκινάνε τώρα την καριέρα τους;

Απ. : Να αγαπούν την τέχνη αυτή, να αντιλαμβάνονται ότι υπηρετούν αυτήν την τέχνη, ότι αυτή η τέχνη δεν είναι μόνο επάγγελμα, είναι, όπως θα λέγαμε και για τους μοναχούς, ένα διακόνημα. Επομένως, να υπηρετούν την τέχνη αυτή με αυταπάρηση, με αγάπη, με διάθεση για εργασία, να έχουν έμπνευση και να προσπαθούν να βελτιώνονται συνεχώς έτσι ώστε αυτό που μεταδίδουν στο κοινό να είναι αυτό που το κοινό περιμένει, να είναι καλό. Να είναι αξιοπρεπές, να είναι ιδιαίτερο και να μην διανοηθούν ποτέ να βάλουν τον εαυτό τους μπροστά από τον Καραγκιόζη. Ο Καραγκιόζης είναι πάντα μπροστά.

- Πολύ ωραία, κύριε Δανέλλη. Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ που μας δώσατε την ευκαιρία να σας πάρουμε αυτή τη συνέντευξη.

- Εγώ σας ευχαριστώ, είναι χαρά μου.

Αδριανή Βιδάλη Γ' 1

Η ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Ο Καραγκιόζης μας έρχεται γεμάτος δώρα, το γέλιο και τη χαρά!!!

ΕΠΕΤΕΙΑΚΟ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Τα Χριστούγεννα είναι μια από τις μεγαλύτερες, αν όχι η μεγαλύτερη γιορτή του χριστιανισμού και γιορτάζεται στις 25 Δεκεμβρίου σε πόλεις όλου του κόσμου. Όλοι ξέρουμε ότι τα Χριστούγεννα κρατάν από παλιά όμως το ερώτημα είναι από πότε ακριβώς. Ίσως όχι ακριβώς όπως τα έχουμε συνηθίσει εμείς υπήρχαν Χριστούγεννα και στη αρχαία Ελλάδα. Φυσικά δε γιορταζόταν η γέννηση του Χριστού αλλά του Διονύσου ή του θεού Ήλιου δεν είναι ακόμα εξακριβωμένο.

Σύμφωνα με την πρώτη εκδοχή τον Διόνυσο τον αποκαλούσαν "σωτήρ" και "θείο βρέφος" της Παρθένου Σεμέλης, ακόμη και καλό ποιμήν, εξηγώντας γιατί οι ιερείς του κρατούσαν ποιμενική ράβδο. Τα Χριστούγεννα αυτά του Διονύσου δε

εορτάζονταν στις 25 αλλά στις 30 Δεκεμβρίου και περισσότερο γιορταζόταν η αναγέννηση του, μπλέκοντας λίγο τις δικές μας γιορτές, περιλαμβάνει δηλαδή στοιχεία και από τα Χριστούγεννα αλλά και από το Πάσχα.

Λόγω αυτής της ανάμιξης δημιουργείται η δεύτερη περίπτωση στην οποία το κεντρικό πρόσωπο είναι ο θεός Ήλιος , τα Ηλιούγεννα όπως λένε κάποιοι.

Ας το πάρουμε από την αρχή , ο Ήλιος ουσιαστικά , με βάση την ελληνική μυθολογία, ήταν ο Απόλλων και οι αρχαίοι των αναπαριστούσαν πάνω στο άρμα του να μοιράζει φως. Η γιορτή αυτή δεν τιμά την γέννηση του θεού αλλά έχει συμβολική σημασία, συμβολίζει την αρχή της γέννησης της μέρας. Από το χειμερινό ηλιοστάσιο 20-25 Δεκεμβρίου σημαίνει την αρχή του χειμώνα και η μέρα αρχίζει να

μεγαλώνει μέχρι να γίνει ίση με τη νύχτα κατά την Ισημερία τον Μάρτη.

Η εορτή αυτή πέρασε και στην αρχαία Ρώμη με τις γιορτές των Σατουρναλιών , εκεί η γιορτή μεταφέρθηκε στις 17 και διαρκούσε 7 μέρες και τιμώμενος ήταν ο Δίας καθώς και ο Κρόνος , ίσως και η Δήμητρα. Έτσι σταδιακά τα γενέθλια του θεού Ηλίου μετατράπηκαν στα Χριστούγεννα , τα γενέθλια του Υιού του θεού.

Καλογεράκη Δέσποινα, Γ' 2

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Χαϊδελβέργη, μια παραμυθένια πόλη

Η Χαϊδελβέργη, η παλαιότερη και διασημότερη πανεπιστημιούπολη της Γερμανίας, συγκαταλέγεται ανάμεσα στους γοητευτικότερους προορισμούς της χώρας, αλλά και ολόκληρης της Ευρώπης, χάρη στη μεσαιωνική ατμόσφαιρα,

τον ρομαντισμό, τα ιστορικά της αξιοθέατα, αλλά και τη ζωντάνια και τη φοιτητική αύρα της. Μπορεί να υπερηφανεύεται για το παλαιότερο πανεπιστήμιο της Γερμανίας, για το ανέγγιχτο από τον χρόνο και τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο μπαρόκ ιστορικό κέντρο της, την πανέμορφη τοποθεσία της δίπλα σε ένα ποτάμι και στις παρυφές ενός καταπράσινου δάσους, ενώ το πανέμορφο γοτθικο-αναγεννησιακό κάστρο που την κοιτάζει από την κορυφή ενός λόφου, της προσδίδει επιπλέον γοητεία. Πηγή έμπνευσης - αλλά και γνώσεων - για φημισμένους ποιητές, ζωγράφους, φιλοσόφους και συγγραφείς, αποτέλεσε στο παρελθόν το κέντρο του γερμανικού ρομαντισμού και η ευρύτερη περιοχή υπήρξε για αιώνες πολιτικό, θρησκευτικό και πολιτιστικό κέντρο. Σύμφωνα με τον Goethe, η πόλη είχε "κάτι ιδανικό".

Μαγνήτης για εκατομμύρια ανθρώπους

Με περίπου τρία εκατομμύρια καθημερινούς επισκέπτες ετησίως, η Χαϊδελβέργη βρίσκεται στην κορυφή των στατιστικών σχετικά με τις επισκέψεις στη Γερμανία, στην Ευρώπη και προφανώς στον κόσμο. Κάτι που είναι λίγο άδικο, γιατί η πόλη είναι πολλά περισσότερα από έναν προορισμό για ημερήσιες εκδρομές. Αν έχει κάποιος λίγο παραπάνω χρόνο, θα ανακαλύψει τις ομορφιές που βρίσκονται λίγο πιο πέρα από τα μεγάλα πλήθη επισκεπτών και εκφράζουν μια ιδιαίτερη αίσθηση για τη ζωή, η οποία διαφοροποιεί τη Χαϊδελβέργη από πολλές άλλες πανεπιστημιούπολεις.

Μόλις μία ώρα από την Φρανκφούρτη, η Χαϊδελβέργη είναι ένας προορισμός που ταιριάζει "γάντι" σε όσους θέλουν να περάσουν ένα ρομαντικό σαββατοκύριακο, σε όσους αγαπούν την Ιστορία και τα μεσαιωνικά της ίχνη, αλλά και σε όσους θέλουν να περάσουν παραμυθένια Χριστούγεννα σε ένα από τα γλυκύτερα «μουσικά» στην καρδιά της Ευρώπης.

Τα αξιοθέατα της Χαϊδελβέργης

Τα highlights της πόλης είναι συγκεντρωμένα στην παλιά πόλη, η οποία διασχίζεται από την τεράστια Hauptstrasse στην νότια πλευρά του ποταμού και μπορεί να εξερευνηθεί ολόκληρη σε ελάχιστες ώρες. Τα όρια της παλιάς πόλης οριοθετούνται από την αρχή της Hauptstrasse στην άκρη της μοντέρνας πλατείας Bismarck, και το τέλος της, στη βάση του Κάστρου.

Σε αυτή τη διαδρομή και στα γύρω πλακόστρωτα σοκάκια, όπου δεν κυκλοφορούν αυτοκίνητα, θα συναντήσετε τα κυριότερα αξιοθέατα:

Μεγάλος Πεζόδρομος

Η Hauptstrasse είναι ο μεγαλύτερος πεζόδρομος της Γερμανίας (φτάνει τα 1,6 χιλιόμετρα) και ένας από τους μεγαλύτερους της Ευρώπης. Κατά μήκος του θα συναντήσετε από μεγάλα εμπορικά μέχρι μικροσκοπικά βιβλιοπωλεία ή σοκολατερί, και από γραφικά café και μπυραρίες μέχρι πλανόδιους μουσικούς και μικρές πλατείες, κάτω από λουλουδιασμένα μπαλκόνια επιβλητικών κτιρίων. Τολμήστε να ξεστρατίσετε σε κάθε ευκαιρία στα σοκάκια που απλώνονται γύρω της για να ανακαλύψετε μικρές γραφικές γωνιές.

Η Παλιά Γέφυρα

Η πέτρινη μεσαιωνική Alte Brucke είναι χτισμένη στην άκρη της παλιάς πόλης, και φιλοξενεί τις πόζες εκατοντάδων ερωτευμένων που θα βρείτε να βάζουν τις κόκκινες κλειδαριές «του έρωτα» στα περιτέκνα κιγκλιδώματά της και να φωτογραφίζονται με θέα τις όχθες του Neckar. Στις κόγχες της στέκονται μπαρόκ

αγάλματα, όπως αυτό της θεάς Αθηνάς, ενώ στην νότια άκρη της βρίσκεται το μυστηριώδες μπρούτζινο γλυπτό του «Πιθήκου της Χαϊδελβέργης», ενός μάλλον τρομακτικού πλάσματος που κρατά έναν καθρέφτη για να θυμίζει σε όσους περνούν τη γέφυρα, σύμφωνα με την παράδοση, να κάνουν την αυτοκριτική τους και να ξέρουν πως κανείς δεν είναι καλύτερος από τον άλλο. Εκεί βρίσκεται και η μεγάλη πύλη της Παλιάς Γέφυρας, μια αψίδα με δύο μεγάλους πυργίσκους, αφιερωμένους στον Karl Theodor, τον ηγέτη που έχτισε την γέφυρα και ίδρυσε το Πανεπιστήμιο τον 13ο αιώνα. Η γέφυρα ήταν το μόνο μέρος της πόλης που καταστράφηκε κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και ξαναχτίστηκε μετά το τέλος του.

Το Κάστρο της Χαϊδελβέργης

Γνωστό και ως «**Παλάτι**» (Schloss) του όρους Königstuhl, το επιβλητικό Κάστρο της πόλης στέκεται στα μισά του βουνού. Αρχικά, εκεί είχαν χτιστεί τα δύο φρούρια της Χαϊδελβέργης, που όμως καταστράφηκαν από κεραυνό τον 16ο αιώνα. Έτσι, διατηρήθηκε μόνο το

νοτιότερο, και εκεί ήταν που έχτισε ο Οίκος των Βίτελσμπαχ το παλάτι του, με την οχύρωση σε μεσαιωνικό ύφος και τις κατοικίες σε αναγεννησιακό στιλ. Στο Κάστρο θα φτάσετε είτε με τα πόδια (αν αντέχετε την ήπια ορειβασία) ή με το τελεφερίκ που ξεκινά ανά δεκάλεπτο από την παλιά πόλη. Μέσα στην «αγκαλιά» του Κάστρου, πέρα από τους εντυπωσιακούς κήπους, τις πολεμίστρες με την συγκλονιστική θέα, τα ερείπια της κατεστραμμένης του πλευράς και τα υπαίθρια έργα τέχνης, θα βρείτε το Μουσείο Φαρμάκων που στεγάζεται στις αίθουσες του Παλατιού, καθώς και το μεγάλο Κελάρι του Κάστρου, που λειτουργεί ως εστιατόριο, στεγάζοντας άλλο ένα «ιδιαιτερο»

αξιοθέατο, το μεγαλύτερο βαρέλι του κόσμου. Έχετε υπ' όψιν σας πως το Κάστρο βρίσκεται στην πρώτη στάση του τελεφερίκ. Αφού το εξερευνήσετε, ξαναμπείτε στο τελεφερίκ για να συνεχίσετε ακόμη ψηλότερα, όπου θα επιβιβαστείτε στο παλιό ξύλινο τρενάκι για ρομαντζάδα στις πλαγιές του βουνού ως το Königstuhl, τον «Θρόνο του Βασιλιά» που προσφέρει ακόμη καλύτερη θέα.

Γνωστό και ως «**Παλάτι**» (Schloss) του όρους Königstuhl, το επιβλητικό Κάστρο της πόλης στέκεται στα μισά του βουνού. Αρχικά, εκεί είχαν χτιστεί τα δύο φρούρια της Χαϊδελβέργης, που όμως καταστράφηκαν από κεραυνό τον 16ο αιώνα. Έτσι, διατηρήθηκε μόνο το νοτιότερο, και εκεί ήταν που έχτισε ο Οίκος των Βίτελσμπαχ το παλάτι του, με την οχύρωση σε μεσαιωνικό ύφος και τις κατοικίες σε αναγεννησιακό στιλ. Στο Κάστρο θα φτάσετε είτε με τα πόδια (αν αντέχετε την ήπια ορειβασία) ή με το τελεφερίκ που ξεκινά ανά δεκάλεπτο από την παλιά πόλη. Μέσα στην αγκαλιά του Κάστρου, πέρα από τους εντυπωσιακούς κήπους, τις πολεμίστρες με την συγκλονιστική θέα, τα ερείπια της κατεστραμμένης του πλευράς και τα υπαίθρια έργα τέχνης, θα βρείτε το Μουσείο Φαρμάκων που στεγάζεται στις αίθουσες του Παλατιού, καθώς και το μεγάλο Κελάρι του Κάστρου, που λειτουργεί ως εστιατόριο, στεγάζοντας άλλο ένα «ιδιαιτερο» αξιοθέατο, το μεγαλύτερο βαρέλι του κόσμου. Έχετε υπ' όψιν σας πως το Κάστρο βρίσκεται στην πρώτη στάση του τελεφερίκ. Αφού το εξερευνήσετε, ξαναμπείτε στο τελεφερίκ για να συνεχίσετε ακόμη ψηλότερα, όπου θα επιβιβαστείτε στο παλιό ξύλινο τρενάκι για ρομαντζάδα στις πλαγιές του βουνού ως το Königstuhl, τον «Θρόνο του Βασιλιά» που προσφέρει ακόμη καλύτερη θέα.

Περίπατος των Φιλοσόφων

Αφού ξαναβρεθείτε στην παλιά πόλη, διασχίστε την Παλιά Γέφυρα για να βρεθείτε στην άλλη όχθη του Νέκαρ και ακολουθήστε τις ταμπέλες που γράφουν «Philosophers Weg». Μετά από μία ανηφορική διαδρομή με αρκετά σκαλάκια, αλλά και βολικά πλατώματα σε κομβικά σημεία για να ξεκουραστείτε, θα βρείτε το περίφημο ορεινό «Μονοπάτι των Φιλοσόφων».

Αυτή είναι η διαδρομή που έκαναν καθημερινά οι καθηγητές και οι φιλόσοφοι του Πανεπιστημίου της Χαϊδελβέργης κατά την Ρομαντική περίοδο στα διαλείμματα από την εργασία τους, για να βρουν ησυχία μέσα στους καταπράσινους αμπελώνες του λόφου. Πρόκειται για μια διαδρομή μισής περίπου ώρας που θα σας φέρει αντιμέτωπους με την καλύτερη ίσως θέα στην πόλη, το ποτάμι και την κοιλάδα, περνώντας μέσα από περιποιημένα περιβόλια και κηπάκια που ενδεικνύονται για εντυπωσιακές φωτογραφίες. Στο τέρμα της διαδρομής θα βρεθείτε στην γέφυρα Theodor-Heuss, που θα σας οδηγήσει πίσω στην Bismarckplatz, στην αρχή της παλιάς πόλης.

Χριστούγεννα στην Χαϊδελβέργη

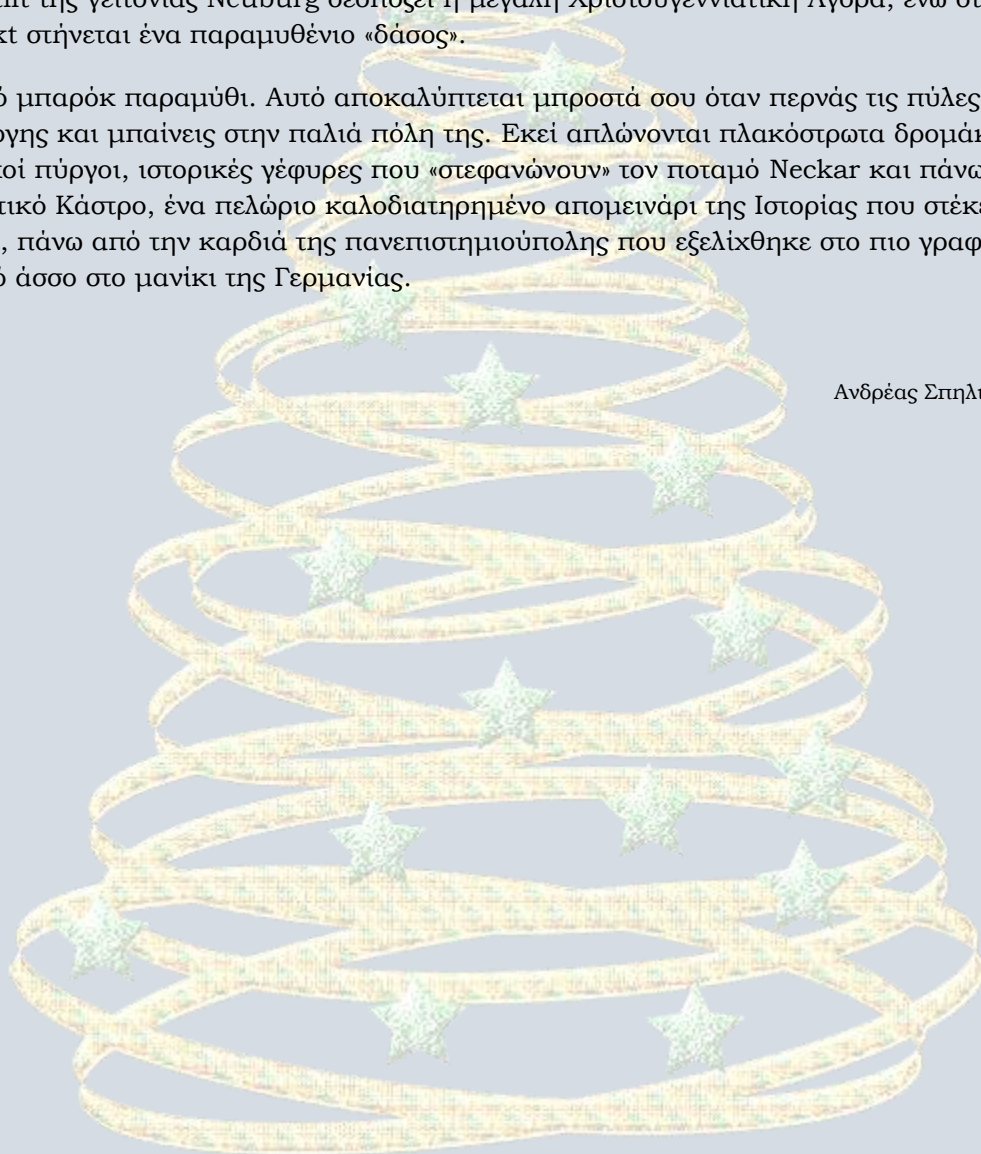

Ψημένα αμύγδαλα, κανέλα και κάστανο, ζεστό κρασί και λαμπιόνια, παγοδρόμια και παραμυθένια σπιτάκια. Αυτό είναι το σκηνικό που θα συναντήσετε σε ολόκληρη την παλιά πόλη, το κάστρο, αλλά και τη νέα πόλη από τον Νοέμβριο ως τον Ιανουάριο. Στις πέντε πλατείες της παλιάς πόλης στήνονται χωριά του Άη Βασίλη, στον Κήπο του Κάστρου στήνεται ένα εντυπωσιακό χριστουγεννιάτικο πάρκο, στην περιοχή

Kloster Stift της γειτονιάς Neuburg δεσπόζει η μεγάλη Χριστουγεννιάτικη Αγορά, ενώ στο Kornmarkt στήνεται ένα παραμυθένιο «δάσος».

Ένα μικρό μπαρόκ παραμύθι. Αυτό αποκαλύπτεται μπροστά σου όταν περνάς τις πύλες της Χαϊδελβέργης και μπαίνεις στην παλιά πόλη της. Εκεί απλώνονται πλακόστρωτα δρομάκια, μεσαιωνικοί πύργοι, ιστορικές γέφυρες που «στεφανώνουν» τον ποταμό Neckar και πάνω από όλα, το επιβλητικό Κάστρο, ένα πελώριο καλοδιατηρημένο απομεινάρι της Ιστορίας που στέκεται ψηλά στον λόφο, πάνω από την καρδιά της πανεπιστημιούπολης που εξελίχθηκε στο πιο γραφικό τουριστικό άσσο στο μανίκι της Γερμανίας.

Ανδρέας Σπηλιόπουλος, Β' 4

ΦΥΣΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΑ

Το Αστέρι των Χριστουγέννων

Υπήρξε στα αλήθεια το αστέρι των τριών μάγων; «Τὸ φῶς ἀστέρος ὄν εἶδον ἐν τῇ Ἀνατολῇ» αναγράφεται στα ιερά βιβλία. «Ἄστρο λαμπρὸ τους οδηγεῖ» τραγουδάει ο λαός μας.

Για αιώνες, επιστήμονες και απλοί άνθρωποι προσπαθούσαν να λύσουν το γρίφο σχετικά με τη φύση του Ἄστρου, που οδήγησε τους τρεις Μάγους από την Ανατολή στη Βηθλεέμ και τον Ιησού. Το Χριστουγεννιάτικο Ἀστέρι συνδέθηκε παραδοσιακά με το εορταστικό πνεύμα, ενώ η σπουδαιότητά του απαντάται σε όλες τις ιστορίες που σχετίζονται με τη γέννηση του Ιησού Χριστού.

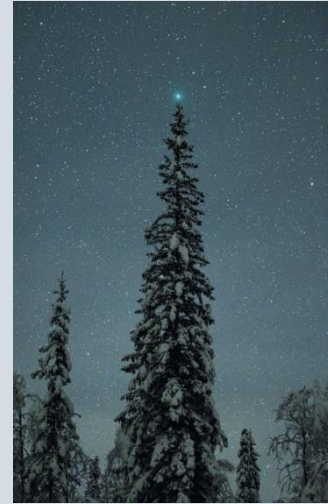
Στις 21 Δεκεμβρίου, που πραγματοποιείται το χειμερινό ηλιοστάσιο, βρισκόμαστε πολύ κοντά στην γιορτή των Χριστουγέννων. Μια αφορμή, να ανατρέξουμε στην εποχή της γέννησης του Ιησού και να αναρωτηθούμε ποιο εντυπωσιακό αστρονομικό φαινόμενο παρατηρήθηκε στον ουρανό και υποκίνησε τους σοφούς άνδρες (μάγους) για το ταξίδι τους προς την Βηθλεέμ. Το αρχικό ερώτημα που τίθεται είναι «πότε γεννήθηκε ο Ιησούς;» και το επόμενο: «παρατηρήθηκε κάποιο ιδιαίτερο αστρονομικό φαινόμενο εκείνη την εποχή;» Ιστορικοί και θεολόγοι, καταλήγουν σήμερα ότι ο Ιησούς γεννήθηκε το 6 – 7 π.Χ. Γραπτές δε αναφορές για τον «αστέρα» της Βηθλεέμ συναντάμε στο κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο, καθώς και σε ορισμένα από τα «απόκρυφα» ευαγγέλια, των οποίων η αξιοπιστία αμφισβητείται. Βασιζόμενοι στην περιγραφή του Ευαγγελιστή Ματθαίου, δύο είναι τα βασικά χαρακτηριστικά τα οποία πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν μας στην έρευνα για τον προσδιορισμό του ουρανίου αυτού αντικειμένου: α) το χαρακτηριστικό της «κίνησης» (Ὁ ἀστὴρ ὄν εἶδον ἐν τῇ Ἀνατολῇ προῆγεν αὐτούς) και β) το χαρακτηριστικό της «στάσης» πάνω στην ουράνια σφαίρα (ἕως ἔλθῶν ἐστάθη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον).

Η εκδοχή του κομήτη έχει υπάρξει σημαντική για την ερμηνεία του «αστέρα των Χριστουγέννων», καθώς ένας κομήτης μπορεί να παρατηρείται για αρκετούς μήνες στον ουρανό, να κινείται σχετικά με τους απλανείς, να παρουσιάζει «στάσεις». Κάποιες

φορές η λαμπρότητά του μπορεί να τον καθιστά ορατό ακόμα και την ημέρα. Παρατήρηση κομήτη στις χώρες της Μεσοποταμίας αναφέρεται στο 17 π.Χ, ο δε κομήτης του Halley πέρασε το 12 π.Χ. Ισχυρό αντεπιχείρημα στην υπόθεση του κομήτη αποτελεί το γεγονός ότι οι κομήτες ανέκαθεν θεωρούνταν προάγγελοι δυσάρεστων γεγονότων, πολέμων, λοιμών ή φυσικών καταστροφών, επομένως δύσκολα θα συνδύαζονταν με την γέννηση ενός βασιλιά.

Επίσης υπάρχει και η περίπτωση του Υπερκαινοφανούς Αστέρα (σούπερ νόβα), ενός αστέρα που μεταβαίνει σε ένα νέο στάδιο της ζωής του, εκρήγνυται και εκπέμπει τεράστιες ποσότητες φωτός. Ο Βρετανός αστρονόμος Ντέιβιντ Κλαρκ και δύο συνεργάτες του σημείωσαν στο περιοδικό της Βασιλικής Αστρονομικής Εταιρίας Quarterly Journal of the Royal Astronomical Society, ότι την άνοιξη του 5 π.Χ. είχε συμβεί μια έκρηξη σούπερ νόβα στον αστερισμό του Αιγόκερω.

Με βάση σύγχρονους υπολογισμούς καταλήγουμε και σήμερα ότι πράγματι δύο πλανήτες (Δίας και Κρόνος) βρέθηκαν σε σύνοδο τρεις φορές την χρονολογία γέννησης

του Ιησού, απέχοντας δε λιγότερο από μία μοίρα κατά την προβολή τους στην ουράνια σφαίρα. Ένα φαινόμενο που θα γοήτευε κάθε αστρονόμο της εποχής και θα αναφέρονταν ως σπάνιο φαινόμενο που προμήνυε και καταδείκνυε κάτι ιδιαίτερος σημαντικό.

Αξίζει να αναφέρουμε σε αυτό το σημείο την παράσταση από το [Ίδρυμα Ευγενίδου](#) “Το Αστέρι των Χριστουγέννων”, που αναλαμβάνει να διερευνήσει πάντα τέτοια

εποχή μερικά από τα πιο δημοφιλή ερωτήματα για το ξεχωριστό εκείνο κοσμικό φαινόμενο που οδήγησε τους τρεις Μάγους στο νεογέννητο Χριστό.
 ((<https://www.eef.edu.gr/>))

Νίκος Κορνάρος, Γ2

ΓΙΑ ΧΑΛΑΡΩΣΗ

... οι λύσεις των Sudoku του προηγούμενου μήνα...

3	6	2	1	5	8	9	7	4
7	9	5	4	3	6	2	8	1
1	4	8	9	2	7	3	5	6
9	7	1	8	4	5	6	2	3
2	5	6	3	9	1	8	4	7
4	8	3	6	7	2	5	1	9
5	2	4	7	6	3	1	9	8
6	1	9	2	8	4	7	3	5
8	3	7	5	1	9	4	6	2

1	2	7	6	9	5	4	3	8
8	5	9	4	7	3	2	6	1
3	6	4	2	1	8	9	7	5
5	4	1	8	3	6	7	2	9
6	9	2	7	4	1	8	5	3
7	3	8	9	5	2	6	1	4
4	1	6	3	2	9	5	8	7
2	7	3	5	8	4	1	9	6
9	8	5	1	6	7	3	4	2

... και τα επόμενα δύο sudoku!

					6		
		3			2	1	7
	7	6		9	2		4
	2		6				
	1		7		9		
7	8						
	3					2	
8		7		5			
			1	8		6	5

		6					4
2			9				
		1		5			2
4			3				7
				8			
5	6	3			7	1	
				8	4		6
	9			6			8
	8		1	7			

Ανδρέας Σπηλιόπουλος, Β' 4

ΤΟ ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Με αφορμή το έτος «Ερωτόκριτου», τιμούμε στη στήλη μας τον ποιητή της Κρητικής Αναγέννησης.

Βιτσέντζος Κορνάρος

«Ερωτόκριτος»

Κι όποιος του Πόθου εδούλεψε εισέ καιρόν
κιανένα,
ας έρθει για ν' αφουκραστεί ό,τ' είν' εδώ
γραμμένα·
να πάρει ξόμπλι κι [α]ρμηνειά, βαθιά να
θεμελιώνει
πάντα σ' αμάλαγη Φιλιάν, οπού να μην
κομπώνει.
Γιατί όποιος δίχως πιβουλιά του Πόθου του
ξετρέχει,
εις μίαν αρχή [α' βασανιστεί], καλό το τέλος
έχει.
Αφουκραστείτε, το λοιπόν, κι ας πιάνει
οπού'χει γνώση,
για να κατέχει κι αλλουνού απόκριση να
δώσει.
Στους περαζόμενους καιρούς, που οι

Έλληνες ορίζαν,
κι οπού δεν είχε η Πίστη
τως θεμελιωμένη
ρίζαν,
τότες μιά Αγάπη
μπιστική στον Κόσμο
εφανερώθη,
κ' εγράφη μέσα στην
καρδιά, κι ουδεποτέ τση
ελιώθη.
Και με Καιρό σε δυό
κορμιά ο Πόθος είχε
μείνει, και κάμωμα
πολλά ακριβόν έτοιους
καιρούς εγίνη.

<http://www.snhell.gr/anthology/writer.asp?id=20>

Τα κυριότερα του ποιήματος έχουν ενορχησιρωθεί από τον Χριστόδουλο Χάλαρη στον ομώνυμο δίσκο...

https://www.youtube.com/watch?v=In9W-a_GNpI

Ο Ερωτόκριτος όπως τον απέδωσαν 77 καλλιτέχνες...

https://www.youtube.com/watch?v=vEb_4tiS9bM

Ηλιάνα Ανδριώτη, Γ' 1